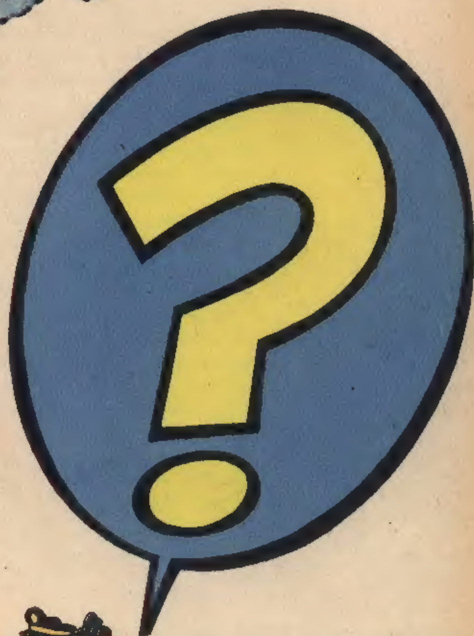

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts
Nr 38

IN DIT NUMMER :

Kuifje in Tibet

Onder ons... Vermaken wij ons best..

STIPTHEID

JE hebt graag dat anderen stipt zijn, dat je vriend je niet laat wachten wanneer je een afspraak met hem hebt gemaakt, maar zelf steeds stipt zijn is een ander paar mouwen, waar of niet ?

Heb je er reeds aan gedacht dat een kwartiertje vertraging een hele reeks onaangename gevolgen kan hebben, bijvoorbeeld in een onderneming ? Stel je even voor dat de direkteur van deze onderneming in dezelfde voormiddag rendez-vous heeft met een reeks personen. De eerste van deze reeks komt te laat. De direkteur wacht, wordt ongeduldig. Al de andere mensen die, na de eerste die niet stipt was, aan de beurt komen worden met vertraging ontvangen...

Het gebeurt zelden dat zakenlui slechts één afspraak hebben op een morgen. De man die te laat kwam voor zijn eerste afspraak kan onmogelijk tijdig op het tweede rendez-vous zijn. Heel de dag door moet die man van het ene naar het andere hollen, komt nergens op tijd en wordt daardoor niet altijd goed ontvangen.

Tracht steeds stipt te zijn, zowel op school als thuis. Je zult zien dat alles aldus veel makkelijker wordt en iedereen er baat zal bij hebben.

Kuifje

Oplossing van het zoekwoordraadsel

1	G	R	A	A	N
2	S	T	A	A	N
3	K	A	N	O	N
4	S	C	H	IJ	N
5	G	R	O	E	N
6	K	R	U	I	N
7	R	E	D	E	N
8	S	T	E	E	N
9	T	O	N	E	N
10	L	O	D	E	N
11	V	O	O	R	N
12	T	R	E	I	N
13	B	A	T	E	N
14	E	R	V	E	N
15	B	R	E	I	N
16	A	A	R	O	N
17	D	E	K	E	N
18	K	E	R	E	N
19	B	R	IJ	E	N
20	R	E	G	E	N
21	P	L	E	I	N
22	H	O	N	E	N

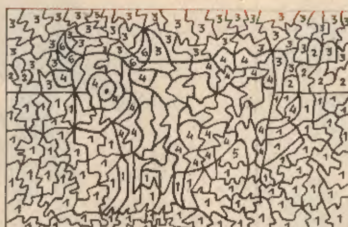
Dit is de juiste oplossing van ons zoekwoordraadsel verschenen in « Kuifje » 35 en die, wegens plaatsgebrek, niet vroeger kon gepubliceerd worden. Het spreekwoord is : Aanhouden doet verkrijgen.

LEES JIJ KUIFJE IEDERE WEEK ? MAAK JE PROPAGANDA VOOR JE LIJFBLAD ?

PLAATJE OM TE KLEUREN →

Indien je ieder vlak volgens de aanwijzingen kleurt, wordt dit beslist een leuk plaatje.

1. Lichtgroen
2. Donkergroen
3. Lichtblauw
4. Zwart
5. Rose
6. Okergeel

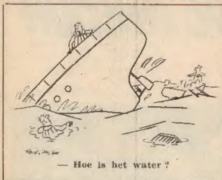
DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Onder ons... Vermake

— Hoe is het water ?

EVEN LACHEN

TE GROEN !

Een kannibaal heeft maagpijn en zijn vrouw stuurt hem dit verwijt toe :
— Zie je nu wel ! Ik zei je toch dat de jonge ontdekkingsreiziger, die je gisteren hebt binnengespeeld, véél te groen zag !

VOLG DE GIDS

De gids : Hier is het einde van de tandradbaan. Van hierult gaan alleen nog ezels naar de top... Mag ik de dames en heren verzoeken mij te volgen !

Twee leuke mopjes ingestuurd door Christine Parker.

TEST VAN DE WEEK

BEN JE OPVLIEGEND ?

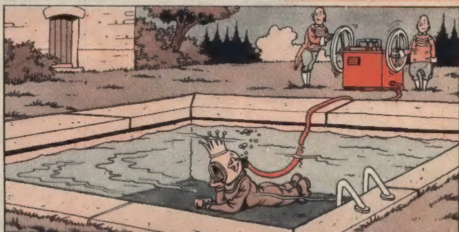
IMPULSIEVE naturen kunnen zich moeilijk beheersen en zijn vaak opvliegend. Voor henzelf heeft dit wel eens onaangename gevolgen en het is een feit dat niet alle mensen sympatie koesteren voor een echt kruidje-roer-me-niet.

		Ja	Neen
1	Tijdens het kaartspel. Je vriend doet je vriendelijk opmerken dat je slecht speelt en... daar werp je de kaarten reeds de lucht in !	......	......
2	Op wandel gekibbel over de te volgen weg. Men luistert naar jouw mening niet en dus ga je niet verder meer mee !	......	......
3	Repetitie voor een toneelstuk : de regisseur verwijt je dat je je rol niet voldoende kent. Je snauwt hem toe : « Zoek een ander akteur ! »	......	......
4	Je helpt een vriend knutselen. Je vriend meent dat je het niet goed doet. Je laat alles vallen en zegt : « Doe het dan alleen ! ».	......	......
5	Je vertelt een geschiedenis die noch kop noch staart heeft. Je merkt de ironische lachjes van je vrienden, je loopt weg en je slaat de deur achter je dicht !	......	......
6	Tijdens sport of spel : de scheidsrechter geeft je een vermaning... je roept : « Ik speel niet meer mee ! »	......	......
7	Een van je vrienden twijfelt aan je woord en... onmiddellijk zit je er bovenarms op	......	......
8	Iemand verwijt je je onhandigheid. Je zet een lelijk gezicht op en je weigert nog iets aan te raken ?	......	......
9	Je leraar maakt je een opmerking, je antwoord vinnig	......	......
10	Je vriend maakt grapjes over je das en onmiddellijk som jij een reeks details van z'n toilet of van z'n persoon zelf op die belachelijk zijn of die men belachelijk kan maken	......	......
	TOTAAL	......	......

HET ANTWOORD LEES JE IN DE POSTILJON

DOOR WILLY VANDERSTEEN

VASCO NUNEZ DE BALBOA

L. & F. FUNCKEN.

Op het einde van de XVe eeuw telde Spanje heel wat avonturiers en durvers die in het voetspoor van Christoffel Colombus wilden stappen en er dag en nacht van droomden nieuwe werelden te ontdekken, waar goud zou te vinden zijn. Zij wensten het Eldorado te ontdekken!

Reeds 24 uren stevent het schip met bolle zeilen naar het Amerikaans kontinent, als...

Van wie mag die grote hond toch wezen?

Ik weet het niet. Geen mens aan boord die het weet!

He, wat doe jij in die kist?

Wie ben je? Vanwaar kom je?

Ik ben kapitein Vasco Nunez de Balboa. Ik heb al veel gevaren en ik kan u misschien van dienst zijn.

Mannen van jouw slag kan ik best missen. Wij zetten je op het eerste beste eiland af, bewoond of onbewoond!

Maar na twee dagen...

Een brigantijn!

En dat op deze plaats?.. Zonderling!

Ik ben Francisco Pizarro. We moesten vluchten op Castilia Del Oro!

De inboorlingen doodden de kolonisten en verwoestten alles. De kolonie bestaat niet meer. Er zijn slechts vierendertig overlevenden!

Mijn kolonie is verwoest. En al de kosten die ik maakte voor deze expeditie zijn nutteloos!

Neen, ik ken het centraal gedeelte van de kust heel goed en ik weet waar er goud te vinden is!

De inboorlingen zijn er gastvrij en zacht van karakter. Daar zullen we een nieuwe kolonie stichten!

Bravo! Vooruit!

Toon ons de weg, Nunez!

En de bemanning van de twee schepen gaat aan wal op de kust van Panama...

Enciso tracht tevergeefs orde en recht te doen heersen tussen de avonturiers.

Jullie weten toch dat het verboden is goud te kopen van de inboorlingen! Dat recht komt alleen de kroon toe!

2

Maar de nieuwe kolonisten verjagen die al te stipte ambtenaar.

Pizarro blijft met enkele avonturiers achter op de kust. Nunez marsjeert met 190 man naar de jungle toe.

En na vele dagen marsjeren, stoten zij op een stam inboorlingen...

(1) Peru.

Die avond brengt een koerier aan Nunez de boodschap dat hij op aanklacht van Ensico door het gerecht van Hispaniola ter dood werd veroordeeld.

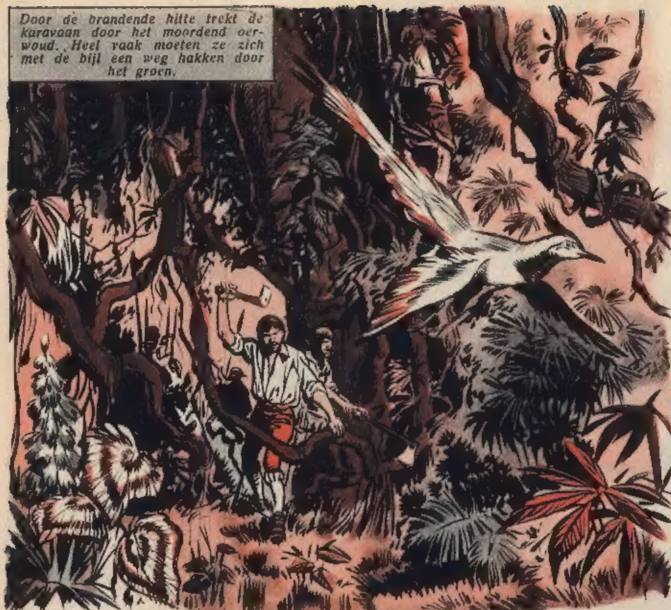

Vasco Nunez zweert dat hij de geheimzinnige oceaan zal vinden, die de poort opent naar het Eldorado. Zo hij daarin gelukt, zal zijn leven een zin hebben en zal hij naam maken in de geschiedenis.

En op 1 september 1513 gaat de moedige Nunez de weg op naar de roem of naar de dood.

Volgende week: DE JOCONDA IS VERDWENEN

Einde

S.O.S METEOREN !

door E.P. JACOBS

Blake tracht Parijs te bereiken en wordt achtervolgd door de handlangers van Mijnheer Henri. Deze laatsten winnen veld...

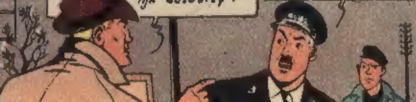

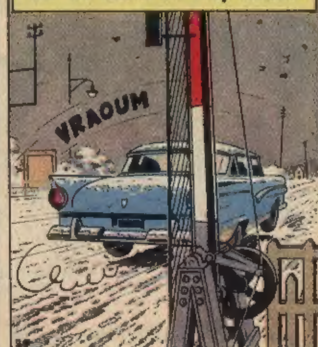

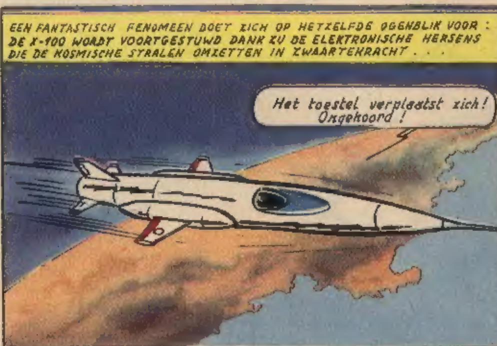
(Wordt voortgezet.

DAN COOPER in KOERS OP MARS

door Albert Weinberg

Op een hoogte van 320 km gekomen moet Dan het plan Z uitvoeren, d.w.z. dat hij een snelheid van 7 km per sekonde moet bereiken.

EEN MENS AAN BOORD VAN EEN SATELLIET DIE ROND DE AARDE BEWEEGT. HIJ DRAAIT EENMAAL ROND DE AARDE IN NEGENTIG MINUTEN.

DRIE KEREN ZAL DAN ONZE PLANEET OVERVLIEGEN OP EEN HOOGTE VAN 320 KM.

(Wordt voortgezet.)

DE GEHEIMEN VAN DE STILLE OCEAAN

TER hoogte van het eiland Yeso heeft de Stille Oceaan op sommige plaatsen een diepte van 8.500 m. Dit cijfer geeft je een klein idee van de reusachtige kuilen die de Japanse eilanden omringen. De huiveringwekkende diepten van de zeeën hebben de mens altijd geïnteresseerd en afgeschrikt. Wij hebben de indruk dat de vrees thans langzamerhand wijkt voor de nieuwsgierigheid. De oceanografen trachten inderdaad al de geheimen van die bodemloze diepten te ontsluieren en de geleerden en technici, die zich met de kernfysica bezighouden, zouden deze diepten graag gebruiken om er atoomafval in te deponeren.

Het is de Japanse krant *Asahi Shinbum* met een oplage van drie miljoen vijfhonderd duizend exemplaren (volgens sommige bronnen 4.000.000 exempl.) die het paard voor de wagen heeft gespannen en met de hulp van grote specialisten zal trachten de geheimen van de Stille Oceaan te ontsluieren. De krant deed o.m. beroep op kommandant Houot en zijn batiscaaf.

Houot en zijn batiscaaf ontscheepten in Japan in de maand mei en op 1 juni jl. begon het groot avontuur. De batiscaaf, FNRS-3, werd naar de Onagawabaai, op 320 mijlen ten noorden van Yokohama gesleept. De voorbereidingen voor het afdalen in de oceaan waren lang en vaak werd Houot gehinderd door het slecht weer. Van 14 juni tot de helft van de maand augustus daalde kommandant Houot een tiental keren met zijn batiscaaf in de oceaan af. Hij nam telkens een afgevaardigde van de *Asahi Shinbum* mee of een geleerde. Professor Niino van de universiteit van Tokio daalde tot op een diepte van 2.800 m en was zo geboeid, dat hij van de patrijspoort van de batiscaaf niet was weg te slaan. Drie maanden lang wijdde de Japanse krant lange artikels aan de expeditie van Houot en dank zij deze artikels en honderden foto's ontdekten de lezers een onbekende wereld.

Het wetenschappelijk resultaat van deze expeditie is zeer groot. Houot slaagde er in een eerste kaart van de onderzeese stromingen op te maken: de twee belangrijkste stromingen vloeien nabij Onagawa op 3.000 m en nabij de baai van Tokio op 2.800 m. Volgens Houot is het plankton aldaar dichter dan in de Middellandse Zee. Hij is van mening dat het plantaardig leven rijk is, maar dat er minder dieren zijn dan men eertijds dacht.

Dank zij de wetenschap, de techniek en de moed van de mensen, zullen de oceanen hun geheimen langzaam maar zeker moeten prijsgeven !

DE lichtsignalisatie en de wegafbakening hebben ingevolge het steeds groeiend aantal autovoertuigen in België een zeer belangrijke plaats ingenomen. De lichtsignalisatie verscheen in onze steden rond de jaren 1930 en werd zonder onderbreking uitgebreid. Op dit ogenblik heeft de Wereldtentoonstelling van Brussel 1958 haar een ontwikkeling zonder weerga gebracht, bijzonder in onze hoofdstad en dit voor het hoogste goed van onze automobilisten.

Op de vooravond van de aankomst van duizenden vreemde toeristen in België, heeft de stad Brussel er aan gehouden, door het opstellen van lichtsignalen, die beantwoorden aan de eisen van de internationale conventies, bij meer dan tachtig kruispunten op zijn grondgebied, de veiligheid te waarborgen van al de bestuurders. Het is daarom dat ze al de oude twéékleurige (groen-rood) lantaarnen heeft doen vervangen door nieuwe driekleurige (groen-oranje-rood) lantaarnen.

Reportage over de VERKEERSSIGNALISATIE

HOE WERKEN DE LICHTSIGNALEN ?

Bij elk kruispunt bevindt zich een commandokastje, over 't algemeen opgesteld tegen een huisgevel, van waaruit de signalen van de plaats, met inbegrip van de kleine signalen bestemd voor de voetgangers, in werking gesteld worden. De signalen zijn met de commando-kast en onderling verbonden, bij middel van kabels welke meerdere draden bevatten, wat de verwezenlijking van verscheidene soms zeer ingewikkelde signaal-combinaties toelaat.

Een signalisatie bevat elke verkeersrichting drie verschillende lichtfasen waarvan het verloop als volgt kan worden samengevat :

Ziehier de uitleg van deze fasen (tekening A):

— De fasen 1 en 1bis zijn de normale fasen die nu eens in de éne en dan eens in de andere richting de doorgang openstellen voor het verkeer.

— De fasen 2 en 2bis doen het oranje licht verschijnen na het groene en zijn bestemd om de voertuigen die zich voorbereiden om het kruispunt over te steken te doen stoppen (gedurende deze fase zijn de auto's van de andere richting steeds geblokkeerd door het rode licht). Niemand mag door het oranje licht, tenzij men er zich te dicht bij zou bevinden en niet meer zou kunnen stoppen, zonder gevaar te lopen een ongeval te veroorzaken.

— Ten slotte de fasen 3 en 3bis, deze zijn de fasen welke men « afsluiting-rood » noemt. Tijdens deze zijn al de signalen van het kruispunt — in elke richting — rood. Deze fase is bestemd om de voertuigen, die een ongewenste vertraging oplopen, ingevolge een onvoorziene hindernis, toe te laten de doorgang voort te zetten zonder gestoord te worden door de auto's uit de andere richting. Men zal gemakkelijk begrijpen dat deze fase een veiligheids-fase is, bestemd om ongevallen te voorkomen.

a

C 3 2 A B 1 4 D

Phasen	Signalen 1en2 Richting AB en BA	Signalen 3en4 Richting CD en DC
1	Groen	Rood
2	Oranje	Rood
3	Rood	Rood
1bis	Rood	Groen
2bis	Rood	Oranje
3bis	Rood	Rood

SYNCHRONISATIE VAN DE SIGNALEN

Maar om het verkeer te regelen volstaat het niet signalen te hebben op alle gevaarlijke kruispunten. In bepaalde gevallen, moeten deze signalen nog onderling gesynchroniseerd zijn om « opstoppingen » te vermijden.

Laat ons het geval nemen van een grote laan waar het merendeel der kruispunten, gevormd door de dwarsliggende straten, beschermd zijn door een lichtsignalisatie. Indien de signalen niet op mekaar zijn afgestemd zullen de voertuigen die door groen licht rijden aan het éne kruispunt, even verder geblokkeerd staan voor het rode licht aan het volgend kruispunt. Ten einde dit te vermijden regelt men de signalen op zulke wijze dat de automobilist, naarmate hij voortrijdt, een reeks groene lichten vindt, op voorwaarde standvastig te rijden tegen een bepaalde snelheid, op voorhand gekozen door de specialisten van de signalisatie.

Deze systematische regeling van de signalen noemt men in vakterm « SYNCHRONISATIE ». Vroeger werd dit laatste uitgevoerd door het verbinden van de verschillende kruispunten bij middel van ondergrondse kabels, wat zeer lastig en ook zeer kostelijk was. Men moest in feite om dit werk uit te voeren de voetpaden over verschillende honderden meter openleggen. Tegenwoordig werkt deze synchronisatie zonder het plaatsen van kabels tussen de kruispunten : men verwezenlijkt ze met behulp van mekanismen, welke een synchrone motor bevatten, waarbij het volstaat eens voor altijd te regelen.

VERLICHTE WEG-AFBAKENING

Wij hebben tot nu toe bijzonder gesproken over de signalisatie, maar voor wat het auto-verkeer betreft bestaat er ook de verlichte weg-afbakening, die bestaat in het verlichten van de boorden van de rijweg, alsmede de hindernissen welke er op voorkomen. Dit gebeurt bij middel van verlichte boorden voor het aftekenen van voetpaden en pleinen, bij middel van lichtpalen voor het merken van tramkaaien en vluchtheuvels bij middel van lichtschermen voor de verkeerspanelen.

HET VIADUCT VAN DE KLEINE RINGLAAN TE BRUSSEL

Een typisch voorbeeld van boordverlichting is wel deze van het nieuwe ultra-moderne viaduct, te Brussel verwezenlijkt door het ministerie van Openbare werken, viaduct dat de IJzerplaats overbrugt en de Basiliek rechtstreeks met het Noordstation verbindt.

Dit viaduct is langs beide zijden en op gans zijn lengte (ongeveer 1,5 km) voorzien van verlichte boorden van een speciaal type bestemd om te beletten dat de wagens in het ledige zouden vallen tengevolge van een verkeerd maneuver of van een gebeurlijk slibberen.

Deze speciale boorden, verwezenlijkt door de Westinghouse Remmen en Signalen Maatschappij, zijn beproefd geworden door het ministerie vóór hun installatie. De boorden van het proto-type hebben met volledig sukses de aanvallen doorstaan

van meerdere rodeo-wagens in volle snelheid en schuin tegen hen aangestuurd; de boorden zijn niet beschadigd geworden en de wagens werden tot stilstand gebracht in hun vlucht.

Laat ons, om dit artikel te besluiten, nog een woordje zeggen over het viaduct waar men op vijf verschillende plaatsen van zijn parcours een speciale lichtsignalisatie komt in te stellen, bestemd om het voorbijsteken in een of andere richting toe te laten naargelang de spitsuren. Elke van de drie verkeersstroken die het omvat beheerst door een dubbele lantaarn, rood of groen licht gevend naargelang de richting van het verkeer toegelaten door de politie.

Zoals men ziet, wordt Brussel een zeer moderne stad, wat haar toelaat de grote hoop te koesteren weldra als hoofdstad van Europa gekozen te worden.

DE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

VERBODEN ZONE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

De situatie van onze vrienden is hopeloos. Op een vlot gebonden wordt de professor in het meer geduwd. Zal hij door de voorhistorische monsters verslonden worden ?

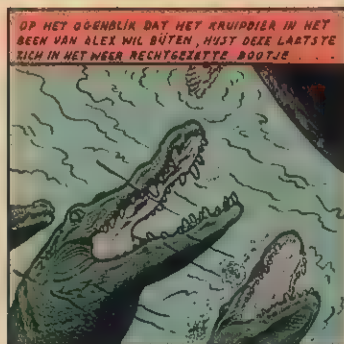

DE ZWARTE KLAUW

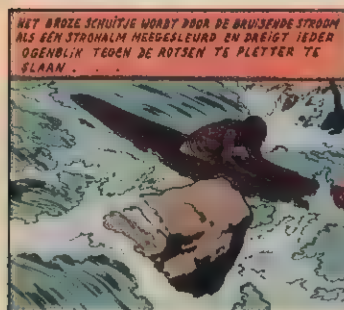
DOOR

De sloep van Alex kapseisde. Enak is verdwenen en daar komen de krokodillen...

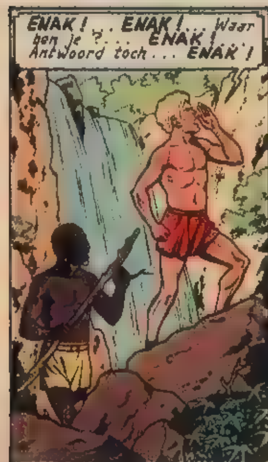

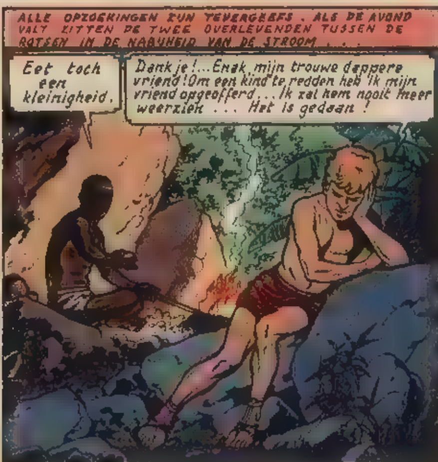

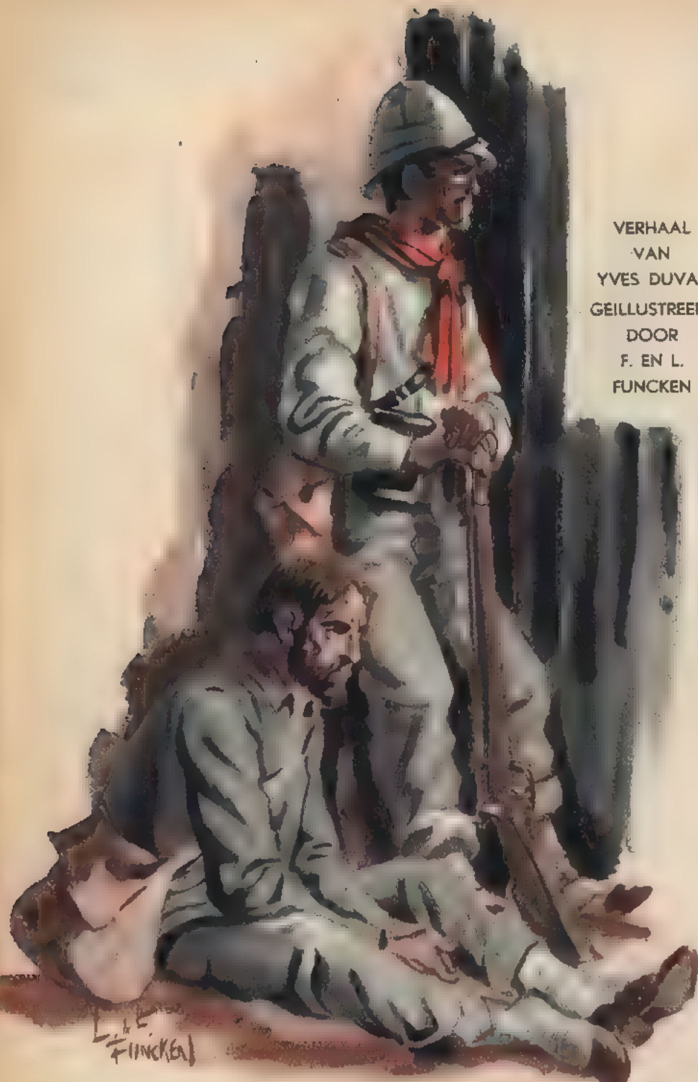

DE KR

VERHAAL VAN YVES DUVAL
GEILLUSTREERD DOOR F. EN L. FUNCKEN

NA vier dagen belegering bleven er nog slechts vier soldaten in het klein fort — de bescheiden missieschool was inderdaad herschappen in een klein fort met versterkte deuren en vensters en met smalle schietgaten in de dikke muren — en die vier waren korporaal Blérot en de legioensoldaten Müller, Vandamme en Aquista. Al de anderen, dat wil zeggen de luitenant en zeven soldaten, sliepen hun laatste slaap in een gracht die haastig gegraven was in de tuin. De overlevenden hadden de doden aldaar ter aarde besteld tijdens een korte nachtelijke rustpauze en terwijl grote wolken de maan bedekten. Wie z'n neus buiten stak, verkeerde in doodsgevaar.

SEDERT acht dagen trokken honderden Boksers de wacht op rond het klein fort. Ze lagen verscholen in het hoge gras, ze wisten dat er in de missie, behalve dan de soldaten, nog zusters en kinderen verbleven en ze rekenden er op dat die vele monden de kleine voorraad aan levensmiddelen spoedig zouden uitputten. Het was daarom dat zij er zich, na die ene en bloedige aanval, tevreden mee stelden de gevel van het gebouw met kogels te besproeien; de hongersnood zou de weerstand vanzelf wel breken.

Die morgen stond Müller in het dakvenster op uitkijk en vloekte krachtig waarvoor hij zich onmiddellijk bij de zuster verontschuldigde.

— God ziet de harten en oordeelt de intenties, mijnheer Müller, antwoordde zuster Philomena glimlachend.

— Dat is waar, zuster. Ik geloof dat wij eindelijk nieuws van onze eenheid krijgen, kijk...

Müller greep voorzichtig een grote grijswitte reisduif die op het dakgoot was neergestreken en trok een ring van haar poot. In de ring zat een fijn stukje zijdepapier gerold. De korporaal ontrolde het papier en las de boodschap van de kolonel : « Vier kompagnies zijn op weg naar Toe-Phang. Binnen twee, maximum drie dagen, kunnen ze jullie hulp bieden. »

— Ik vrees maar dat er hier binnen twee à drie dagen niet veel meer zal te redden zijn, zuchtte Vandamme. Eergisteren hebben we ons laatste rantsoen opgegeten en beneden schreien de kinderen van honger...

— Dat is waar, antwoordde Aquista. Ik heb knikkende knieën en soms heb ik hallucinaties. Vorige nacht zag ik eensklaps een grote, dikke, malse, geroosterde kalkoen voor mij staan...

— Mond houden, jongens ! Doe zoals ik, knabbel op het leer van jullie helmriempje. Dat breekt de honger en helpt je om overeind te blijven. We moeten kalm de avond afwachten.

— En als er deze avond nog geen hulp is komen opdagen ?

— Dan zullen we een uitval wagen. Het is nog beter onder de kogels te sterven dan hier langzaam uit te hongeren. We moeten trachten de vijand zolang of afstand te houden tot de burgers de rivier bereikt hebben. Ze ligt op een driehonderd meter van hier en als het toeval wil dat er daar een schuit ligt, bestaat er een kans dat de zusters zich met de kinderen kunnen redden.

— Ze zijn te talrijk om heelhuids de rivier te bereiken, meende Aquista.

— Luister, chef. Vandamme en ik zijn bereid heden avond een verkenningstocht te maken tot aan de rivier. We zullen trachten uit te maken welke posten we moeten vermijden en welke weg het veiligst is om de zusters en de kinderen naar de rivier te loodsen. Misschien slagen we er wel in hier of daar iets eetbaars te vinden.

— Goed, Müller, jullie kunnen gaan, zei Blérot lakoniek.

Toen de avond viel bleef de tragische situatie op het klein fort ongewijzigd. Müller en Vandamme namen afscheid van hun kameraden. Ze hadden hun vest en hemd uitgetrokken en hun naakt bovenlijf en gelaat met houtskool ingewreven opdat hun witte huid hen in de duisternis niet zou verraden. Ze namen munitie, daaraan ontbrak het gelukkig niet, grepen hun geweer en verlieten geruisloos het fort. Boven door de schietgaten loerden de kameraden en trachtten hun een eindweegs met de ogen te volgen. Beneden baden de zusters en de kinderen voor de behouden terugkeer van de twee verkenners.

De nacht was inktzwart en een zachte, lauwe wind wiegde het hoge gras op de vlakte. Een uur was verlopen toen er in de verte geweerschoten weerklonken. Ze kwamen van de kant van de rivier...

— Daar heb je het, zuchtte Blérot. De Boksers hebben hen in de gaten gekregen !

Nog een hele tijd weerklonk er geweervuur, dan werd alles opnieuw angstwekkend stil.

IJGSLIST

— Denk je dat ze kans hebben te ontsnappen ? vroeg Aquista aan Blérot.
— Ik wens het vurig maar ik twijfel er aan. We moeten in ieder geval een oog in het zeil houden. Je kan nooit weten dat de vijand een aanval op het fort zou doen... Ze moeten aan de overkant weten dat we nog slechts met z'n twee zijn !
— Je kan op mij tekenen, chef. Ik heb in ieder schietgat een geladen geweer gestoken. Indien iets beweegt, hebben we slechts te mikken en te schieten.
De morgenschemering kleurde de horizon in het oosten purperrood als Blérot plotseling uitriep :
— Kom eens kijken, Aquista ! Het is net of de Boksers vuren ontstoken hebben. Kijk, ginds... links... en daar, rechts !...
— Zonderling ! He, maar het vuur breidt zich uit... Neen, ik droom niet... dat gras brandt ! De vlakte staat in brand... Kijk, kijk, de Boksers vluchten langs de centrale gang die nog niet door het vuur werd aangetast !
In de verte, boven de vlakte, sloegen de vlammen op en een rookwolk steeg ten hemel.
— Hier hoeven we niets te vrezen. De missie is omringd door een brede band naakte grond en bovendien komt de wind uit het zuiden en drijft het vuur de andere kant uit...
— Neen maar, droom of waak ik ? Chef, daar komt waarachtig een kudde varkens aangestormd en ze worden naar hier geleid door... onze makkers !
— Ja, waarachtig ! Ze leven nog ! Doe vlug de poort open. Die dappere jongens, ze hebben er aan gedacht eten voor ons mee te brengen !
Nu de Boksers op veilige afstand waren, kon men de deur gerust openen voor Müller en Vandamme. Beiden zaten van onder tot boven vol slijkspatten, hun broek was gescheurd en het zweet gutste hen bij beken van het aangezicht maar ze lachten als uitgelaten schooljongens terwijl ze de varkens de bijna opgebrande strobussels van de staart trokken...
— Duivelse grapjassen, riep de korporaal. We waanden jullie reeds dood en daar zijn jullie gaaf en gezond en met eten voor twee maanden !

— De Boksers verrasten ons toen we nog enkele stappen van de rivier waren, vertelde Müller rustig. We hadden nog net de tijd in het water te duiken, we zwommen gedurende tien minuten en kwamen terug aan de oever vlak bij het dorp dat nog sliep en waar er geen mens te bespeuren was. We maakten voorzichtig een kleine verkenningstocht en vonden deze dikke, malse beestjes.
— Ja en toen hebben jullie gedaan wat Samson eens deed bij de Filistijnen. Jullie hebben de varkens een brandende strobussel aan de staart gebonden en ze dan in deze richting gejaagd...
— Inderdaad. Dat was het enige middel om ons een terugweg naar de missie te openen, verklaarde Vandamme flegmatiek.
— Nu zullen we het makkelijk kunnen uithouden tot we hulp krijgen, zei Blérot en lachend voegde hij er aan toe : Müller, jij maakt lekkere worst voor ons. Ik durf wedden dat jij daar verstand van hebt !
— Ja, chef, worst maken kan ik en ik doe het graag, op voorwaarde dat jij de varkens slacht. Dat krijg ik niet over m'n hart, ik ben veel te gevoelig... ik kan niet eens een vlieg doodslaan !

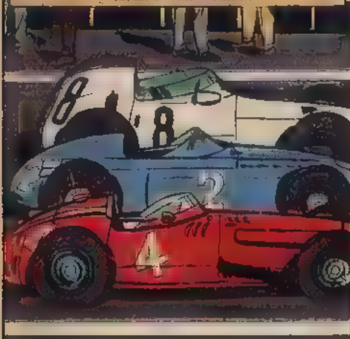
DE GROTE

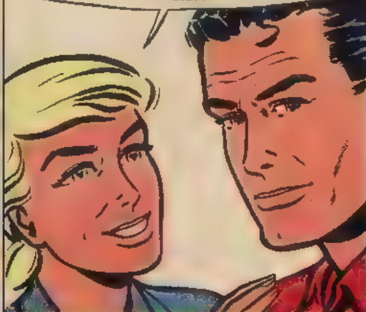
Michel Vaillant won de 24 Uren van Le Mans. Onze vriend en Warson, die evenveel punten h betwisten...

DE GROTE PRIJS VAN DUITSLAND

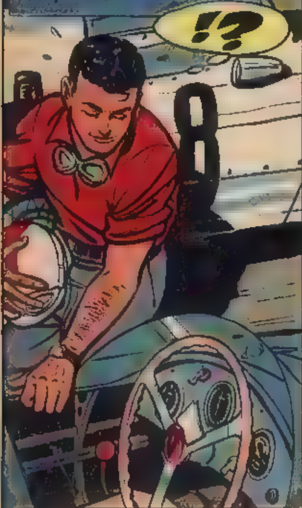
Michel en Warson geven zich terdege rekenschap van de belangrijkheid van deze wedstrijd. De winnaar immers zal de titel van de « beste piloot ter wereld » krijgen. Alle piloten zijn vastbesloten hun kans te wagen, maar toch zal de wedstrijd in hoofdzaak betwist worden door Michel Vaillant en Steve Warson. Iedereen wacht met kloppend hart op de einduitslag...

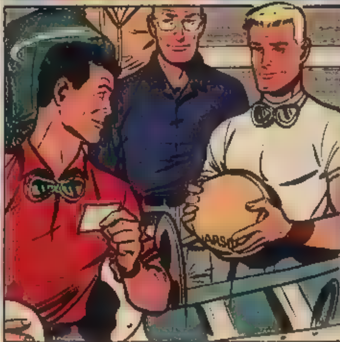

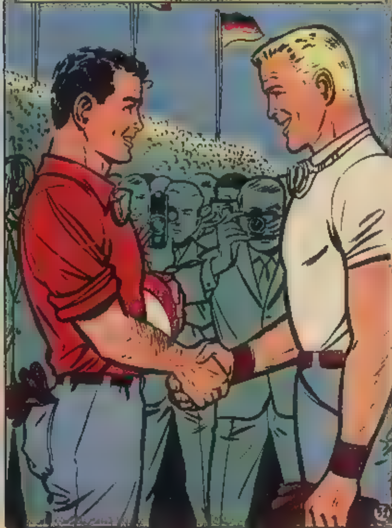

MATCH

DOOR jean Graton

...aalden, zullen thans de Grote Prijs van Duitsland

De twee grote rivalen zijn zelf verrast over het spontaan gevoel dat hen tot elkaar dreef, en ze zijn zo ontroerd dat ze geen woorden vinden. Woorden zijn hier echter overbodig, hun ogen weerspiegelen de vriendschap die op dat ogenblik in hun hart geboren werd...

De direkteur van de wedren spreekt...

Hallo! Hallo! De piste moet volledig ontruimd worden. Alleen de racers mogen bij hun wagens blijven!

Het vertrek zal binnen enkele ogenblikken gegeven worden maar, in afwachting, zou ik graag twee woorden spreken tot u, toeschouwers, organisators, piloten en werktuigkundigen. Dit automobielseizoen was een van de meest boeiende, maar ook van de meest moorddadige...

...van de laatste jaren. Enkele grote racers vonden de dood tijdens de wedrennen.

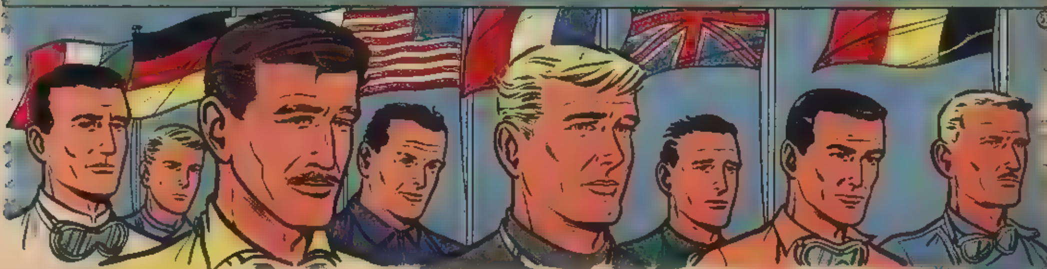

Zij waren dapper, zij waren grote kampioenen, en zij waren ook goede vrienden. En daarom vraag ik een minuut stilte om al deze dapperen te herdenken.

Waaraan denken jullie, piloten, tijdens deze minuut van ingetogen stilte? Aan jullie boeiend maar gevaarlijk beroep? Aan jullie leven dat jullie opofferen in ruil voor sommige inlichtingen die nuttig zullen aangewend worden om de veiligheid van de automobilisten te verhogen? Of denken jullie aan jullie vrienden die het slachtoffer werden van het wrede noodlot? Of aan de piloten die morgen zullen vallen of aan hen die misschien straks, in deze wedren, de dood zullen vinden?

(Wordt voortgezet.)

DE DORST

Steve Howard ontsnapte uit de handen van de Apachen en tracht doorheen de woestijn te vluchten. Volledig uitgeput komt hij bij een waterput...

IN een soort van enge kom, die op natuurlijke wijze in de rots uitgehold was, stond een beetje geel, lauw water. De zeldzame reizigers die zich door deze woestijn waagden, zouden er genoegen mee genomen hebben, maar er was iets dat onmiddellijk de aandacht van Steve had gaande gemaakt et dat hem het bloed in de aderen had doen verstijven : het zwart gezwollen lijk van een paard dat half in de poel stak.

HET lag daar beslist reeds sedert verschillende dagen en er stak nog een lange pijl in het opgezwollen vlees dat belegerd werd door een zwerm ronkende vliegen. De verkenner was de wanhoop nabij. Dat water was vergiftigd, zelfs gekookt zou het nog dodelijk zijn...

De Apachen hadden dus aan alles gedacht. Heel waarschijnlijk hadden ze rekening gehouden met een aanval van uit de woestijn, en daarom hadden zij hun bijgelovige vrees overwonnen om de zeldzame waterputten te komen vergiftigen met het lijk van een paard dat ter plaatse gedood was. Het Land van de Leegte werd aldus een onoverkomelijke hinderpaal. De angst sloeg Steve om het hart, hij was verloren, hij was veroordeeld om van dorst te sterven. Moest hij omkeren ? Neen, daarvoor was het reeds te laat en zelfs indien hij bij mirakel weer op zijn uitgangspunt zou geraken, zou hij daar beslist opgewacht worden door de Apachen... Zou hij trachten de volgende waterput te bereiken ?... Waartoe zou dat dienen ? Hij was er van overtuigd dat ook die put vergiftigd was... De nacht viel. Een laatste streep purper bleef boven het water hangen en deed de rode vlekken schitteren. Als gehypnotiseerd staarde Steve Howard naar dat rood gekleurd water en het scheelde geen haar of hij dronk van die rode vloeistof. Het was zijn laatste reflex van zelfbehoud die hem redde. Om aan de grote bekoring te weerstaan, sloot hij de ogen en gaf zijn paard de sporen.

Steve trachtte zijn gedachten te ordenen en een uitweg te vinden. Zijn hersens werkten echter traag en die dorst, die ondraaglijke dorst, maakte hem haast gek. Op een gegeven ogenblik had hij lust te stoppen, zich naast Thunder op de grond uit te strekken en daar rustig op de dood te wachten, maar heel zijn wezen, dat gehard was in de voortdurende strijd voor het leven, kwam daartegen in opstand.

Hij reed op het goed geluk af. Hij verzamelde onverpoosd zijn herinneringen en doorpluisde al de kennis van de woestijn, die hij hier en daar van de pioniers en van de Indianen had opgevangen. Zo kwam het dat hij zich een oude geschiedenis herinnerde, de geschiedenis van een desperado ontsnapt uit een gevangenis in het oosten, en die doorheen de woestijn gevlucht was. De posse (1), die hem achtervolgde, had alle gekende wegen afgesloten en de sheriff was er van overtuigd geweest dat ze de ontsnapte zouden kunnen oppikken. Maar tegen alle verwachtingen in was de man er in geslaagd te ontkomen. Pas een jaar later kon de politie hem gevangen nemen en toen had men hem natuurlijk gevraagd hoe hij en in geslaagd was heelhuids uit de woestijn te geraken ? Verblind door een vreselijke zandstorm was de man verdwaald en hij zou zeker gestorven zijn van dorst, indien hij niet een haast mirakuleuze bron ontdekt had, die tot dan toe onbekend was. Hij had daar kunnen drinken en ook voldoende watervoorraad kunnen meenemen om de rest van de weg af te leggen. Steve had deelgenomen aan de arrestatie van deze man en hij was een van de zeldzame mensen geweest die de gevangene hadden kunnen ondervragen. Hij herinnerde zich dat hij gevraagd had waar de bron juist gelegen was, en hij herinnerde zich ook nog het antwoord : de bron bevindt zich aan de voet van de noordelijke kant van een reusachtige rots, waarvan de kruin door de erosie zodanig gebeelhouwd, dat men ze voor een versterkt middeleeuws kasteel met drie gekanteelde torens zou kunnen houden. Deze rots bevindt zich in het westen, links van de weg die gewoonlijk gebruikt wordt en ze domineert heel het omgevend landschap !

Heel weinig mensen kenden het bestaan van deze bron, en misschien wisten ook de Indianen er niets over af. Dit idee gaf de verkenner weer moed en onder de maan die de woestijn in haar zilveren licht baadde, reed hij voort. Een frisse wind was opgestoken en verzachtte de vreselijke dorst van de ruiter een beetje.

De maan klom naar het zenith en daalde dan weer langzaam naar de horizon toe. De nieuwe dag zou spoedig aanbreken. Met gloeiend hoofd en een keel verbrand als zou hij gesmolten lood ingeslikt hebben, vervolgde Steve zijn weg. Steeds weer opnieuw speurde hij de horizon af. Thunder was uitgeput en hinkte. Hij zou het niet lang meer uithouden. En nog steeds niets, niets dat van verre of nabij herinnerde aan de gekanteelde torens van een versterkt kasteel. Had de desperado gelogen ?

— Ik ga verder door die rotsen, vlak voor mij, en als ik dan nog niets zie, geef ik het op, zo dacht Steve. Hij leidde zijn paard door een enge vallei die zich tussen twee purperkleurige rotswanden uit zandsteen slingerde. Thunder struikelde bij iedere stap. Steve sprong van zijn paard en ging er wankelend naast lopen. Zijn benen waren stijf en hij kreeg ze slechts met veel moeite in beweging. Het duurde bijna een half uur vooraleer hij de weg, die hem van de uitgang van de ravijn scheidde, had afgelegd. Dan kwam hij plotseling uit de donkere tunnel waarin de hoge rotsen hun schaduw wierpen en hij werd verblind door de schitterende zon, die een gouden licht over het zand spreidde. Steve moest de ogen sluiten. Toen hij ze weer opende, smoorde zijn door de dorst gezwollen keel een kreet. Ginds, op minder dan een mijl, maar tot dan toe verborgen door de omgevende plateau's, rees en hoge rots ten hemel. Men kon de drie enorme, gekanteelde torens duidelijk onderscheiden. Met een hart boordevol hoop sleurde de verkenner zich naar de berg toe. Het werd een echte kalvarie en alleen de gedachte aan de bron die ginds aan de voet van die rotsen ontsprong, hield hem overeind en gaf hem de kracht deze laatste meters af te leggen. Hij zag de hoge agaven en herinnerde zich dat de desperado over agaven had gesproken. Daar moest het dus zijn ! Tussen de wortels van de agaven borrelde het water. Het kon geen vergissing wezen want nergens anders was er het geringste spoor van plantaardig leven te bespeuren. Op zijn knieën lei Steve de laatste meters af en Thunder kwam achterna gehinkt, de kop tot tegen de grond gebogen. De verkenner worstelde zich door de wal van agaven en wondde zijn handen. Dat kon hem echter niet schelen, want hij zou kunnen drinken... drinken !

Plotseling viel hij op de ellebogen neer en zijn ogen gingen wijdopen van ongelovige verbazing. Daar waar een dunne waterstraal had moeten opborrelen, was er niets anders dan zand, droog zand en het geritsel van dat zand bootste het zachte gebruis van een bergbeekje over de keien na...

(1) Een groep vrijwilligers die de sheriff oproept om hem, in ernstige gevallen, te helpen om de orde te handhaven.

VOLGENDE WEEK
THUNDER

TEKST DOOR J.M. CHARLIER — GEILLUSTREERD DOOR REF

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Kid Ordinn staat oog in oog met de bandiet Black Skelett en voelt zich niet bijster dapper. Gelukkig komt er hulp opdagen...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

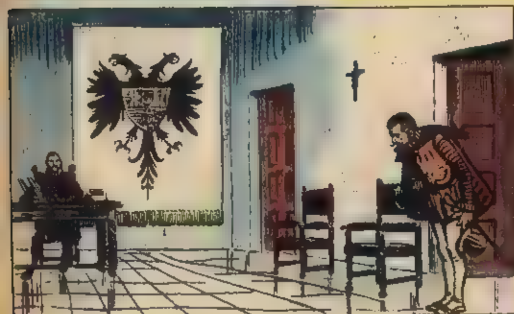
HET ESCORIAL

DE regering van Philips II begon dus met de schitterende overwinning op Frankrijk te St-Quentin op 10 augustus 1557, de feestdag van de H. Laurentius, martelaar. St Laurentius was gestorven op de rooster en het is ter herinnering aan deze dag dat Philips II besloot een paleis te bouwen dat de vorm zou hebben van een rooster : het Escorial of Escurial betekent in het Spaans slakkenberg.

I. - GRANDIOOS EN SOMBER

OP 50 km ten N-W van Madrid tegen de helling van de Sierra de Guadarama, op een hoogte van duizend meter, wilde Philips II zijn paleis. Juan Baptista de Toledo en Juan de Herrera bouwden er een paleis van 206 m op 161 m. Het was tegelijkertijd een klooster, een kazerne, een graftombe en een paleis. Het Escorial is groots, somber en angstaanjagend en het is daar dat de machtige koning van Spanje zich vestigde en van waaruit hij heerste over Spanje, Italië, de Nederlanden, Amerika en... de wereld !

II. - EEN KOERIER !

ZOUDEN we dit paleis durven betreden ? Daar komt juist een boodschapper, grijs van het stof. Hij heeft een lange reis achter de rug, de koning wacht op hem. Wij volgen hem door vele gangen en kamers en komen eindelijk voor een deur die geopend wordt. We staan in een ruim vertrek, schaars bemeubeld en witgekalkt als een kloostercel. Brrr ! De koerier buigt diep voor een man die aan een tafel zit en werkt...

III. - DON CARLOS

PHILIPS II leest stapels dokumenten en noteert. Hij is zo zeer in zijn werk verdiept dat hij de koerier niet eens ziet. Hij fluistert : « Don Carlos, mijn zoon, is helaas gek. Hij was nooit helemaal normaal... En nochtans was hij betrokken in een samenzwering tegen mij gericht. Ik deed er goed aan hem in zijn appartementen te laten opsluiten, maar het is hard voor een vader.

IV. - DE ARABIEREN

EN dan zijn er die duizenden Arabieren. Met geweld heb ik hen gedwongen zich tot het christendom te bekeren, maar in hun hart blijven zij moslems. Ik heb hen een andere taal en een andere levenswijze opgedrongen, thans zijn ze tegen mijn gezag opgestaan. Ik zal korte metten met hen maken. Het zijn uitstekende boeren, maar ik ruïneer liever het land, dan het geloof in het gedrang te laten brengen.

V. - DE INQUISITIE

EN er zijn de protestanten ! Gelukkig heb ik tijdig maatregelen getroffen. Het eerste « auto-da-fé » had plaats te Valladolid in 1559. Ik was daar toen men een groot aantal ketters op de brandstapel bond en ik heb de Inquisitie ingesteld om de ketterijen, gevaarlijk voor de Kerk en de staat, uit te roeien. Ik zal het katoliek geloof en mijn autoriteit zonder medelijden handhaven! » — « Ho! Een koerier ! Wat breng je me ? » — « Sire, ik ben de koerier uit de Nederlanden en ik breng nieuws uit Vlaanderen ! »

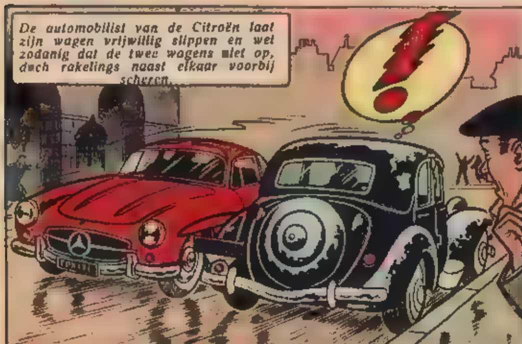

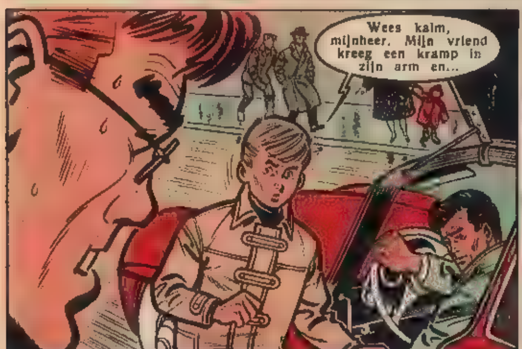
JARI in de BRANDING

Jimmy Torrent rijdt met Jari naar een bergdorp waar Michel aan wintersport doet. Onderweg moet hij eensklaps het stuur los laten...

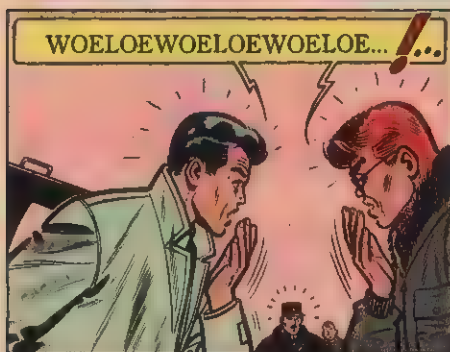
door RAYMOND REDING

(Wordt voortgezet.)

SIGNOR SPAGHETTI EN DE RADIO

door Dino Attanasio

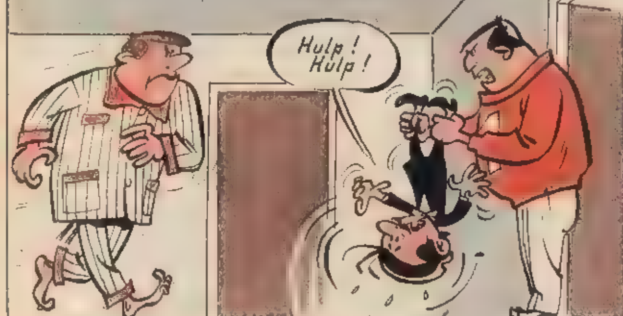

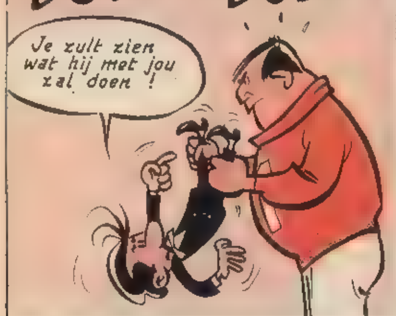

Volgende week : PECHVOGEL

De SCHADUW van het ZWAARD

DOOR L. & F. FUNCKEN

Philip van Clairfond schonk een milde aalmoes aan een bedelaar die niemand minder is dan Sartonius...

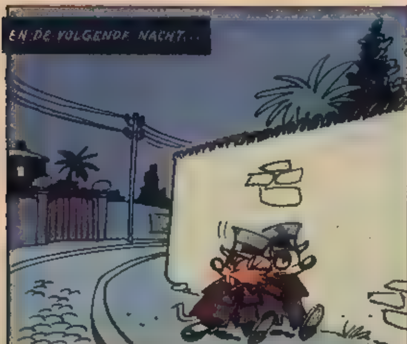

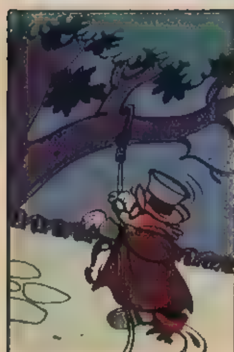
ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE!

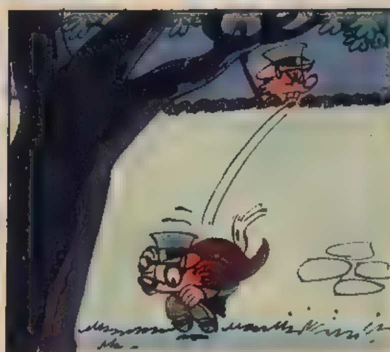
Onze vrienden weten dat Zizanion en de hertog van Bellekes één en dezelfde persoon zijn. Ze zoeken thans bewijzen...

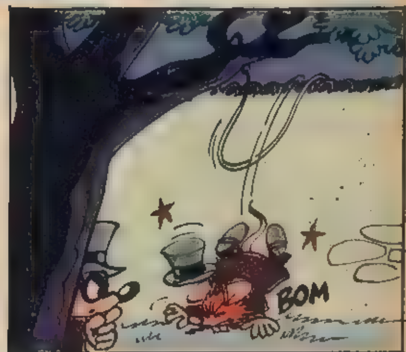

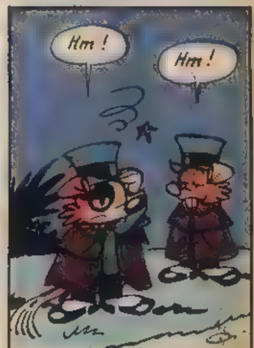

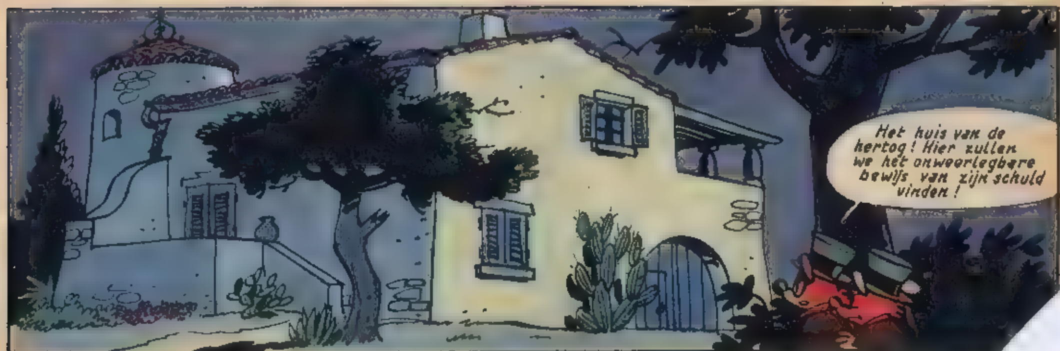

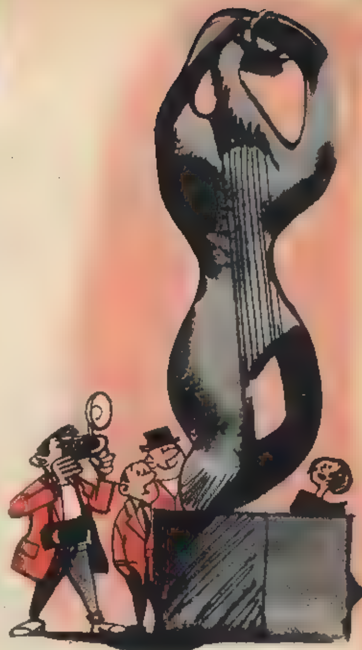

(Wordt vr

ALLEN NAAR DE

Volg de gids!

WIE naar de Expo gaat, ontmoet fotografen en dat lijkt ons doodnormaal. De beroepsfotografen van heel de wereld hebben elkaar rendez-vous gegeven op de Heizel, maar het zal moeilijk zijn hen te ontdekken want ze lopen verloren in de massa gelegenheidsfotografen die van 's morgens tot 's avonds alle hoeken van de Expo afspeuren op zoek naar « het kiekje » dat vrienden en kennissen met verstomming zal slaan...

Moest je een van die fotografen ontmoeten, laat je dan rustig op sleeptouw nemen want zij zijn de beste gidsen. Waar zij blijven staan, is er beslist iets te zien. In het paviljoen van de Sovjet Unie bijvoorbeeld, zal een fotograaf-met-flair je beslist naar de maquette van de Universiteit van Moskou leiden. Deze universiteit is een stad op zichzelf en telt 50.000 inwoners. Terwijl jij de maquette bewondert, maakt de fotograaf z'n kiekje en jaagt alweer op ander wild. Hij vindt natuurlijk de « Noordpool », een van de 110 Sovjet Russische basissen voorgesteld in de vorm van een maquette van 25 meter. Een tent en een geprefabrikeerd huisje tonen je hoe de Russische geleerden zijn ondergebracht en hoe ze beschermd zijn tegen de koude.

Wij houden niet van de koude en kunnen ons niet voorstellen « hoe koud » het eigenlijk is wanneer de thermometer 60 of 80 graden onder nul wijst. We stevenen dus vlug naar enkele foto's die ons een beetje opwarmen : gezichten van de badsteden van de Krim.

De Russische schooljeugd kreeg een ereplaatsje want enkele van haar werken werden tentoongesteld : aquarellen en bijzonder mooi aardewerk.

DE ROOK-FABRIEK

ER wordt op de wereld tweemaal meer gerookt dan twintig jaar geleden en het zal dan ook niemand verwonderen dat de tabak zijn plaats kreeg op de Wereldtentoonstelling. Het paviljoen van de tabak is een kleine fabriek en je kan er een robotmachine bewonderen waaruit 1.500 sigaretten per minuut kant en klaar te voorschijn komen! De verwoede rokers watertanden als ze die machtige voorraad heerlijk geurende sigaretten zien en... mogen er geen enkele van nemen... Dat is streng verboden!

Er zijn gelukkig niet alleen sigaretten, er is ook een prachtige verzameling van pijpen. Sommige van deze pijpen dateren uit de XV[e] eeuw. Je ziet er de eerste Engelse pijpen uit steen, de vredespijpen van de Sioux, ivoren pijpen van de Eskimo's, opiumpijpen uit China, koperen pijpen uit Japan en dan vermelden we de Hollandse en de Duitse niet eens. De verzamelaars van pijpen zullen er hun hartje kunnen ophalen!

DE MIEREN

5) Zodra de mier haar definitieve vorm heeft, scheuren de werkmieren de kokon open. Ze verzorgen de jonge mieren en ze wijden hen in het leven van de grote mierenstaat in.
6) De ouden leren de jongen hoe ze de bladluizen (de melkkoeien van de mieren) moeten melken, hoe ze voedsel moeten zoeken en hoe ze op hun beurt de larven moeten verzorgen. De mierenkoninginnen en de mannetjes worden steeds met buitengewone zorg omringd.

1) Er heerst een grote opwinding in het mierennest, want de mannetjes en de wijfjes maken zich gereed voor de bruidsvlucht. Alle werkmieren werden gemobiliseerd om hen voor het vertrek nog wat eten te geven.

EVEN TOILET MAKEN

EEN GEVECHT

AANVALSPOSITIE

EEN LEKKER HAPJE

EI

LARVE

2) Bij hun terugkeer verliezen de wijfjes hun vleugels en leggen eieren die onmiddellijk weggenomen worden door de werkmieren. Het zijn deze laatsten die er moeten voor zorgen dat de eieren steeds dezelfde warmte en vochtigheidsgraad behouden.
3) Zodra de larve gevormd is, wordt zij gevoed door de werkmier.
4) Weldra wordt de larve een pop die in een kokon gewikkeld is. Die pop is zwak en verdraagt de temperatuurschommelingen slecht.

WERKSTER EN KOKON

MIER DIE UIT DE KOKON KOMT

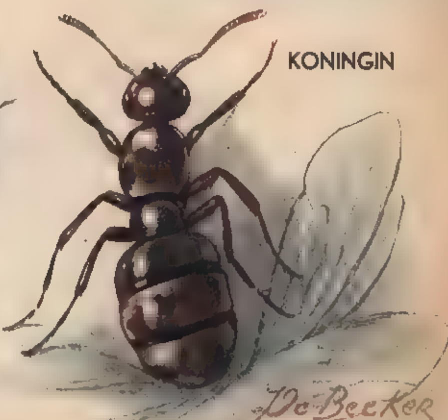
HET MELKEN

GEVLEUGELDE KONINGIN

MANNETJE

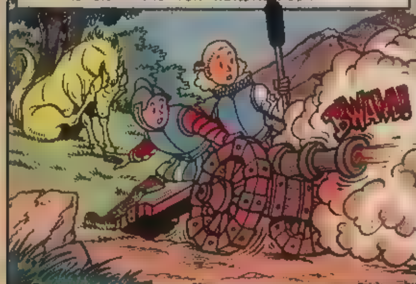
KONINGIN

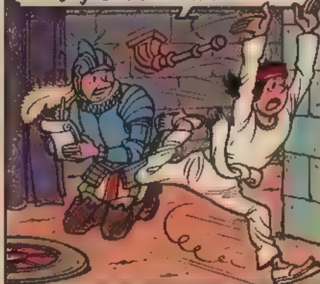

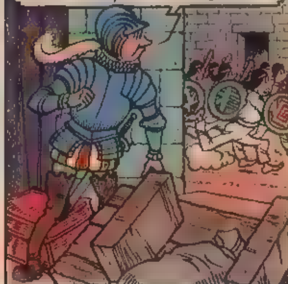
HET GOUDEN PAARD

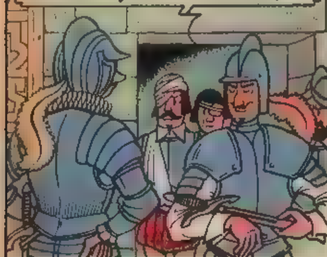

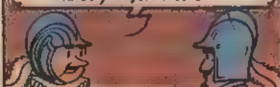
Lambik heeft zich weer moeilijkheden op de hals gehaald. Zonder dat zij het weten, zullen Suske en Wiske hem uit de nood helpen.

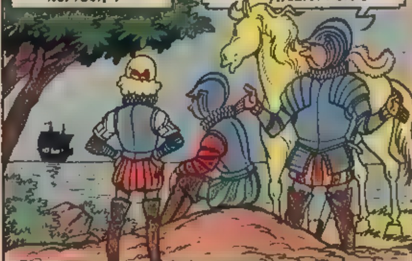

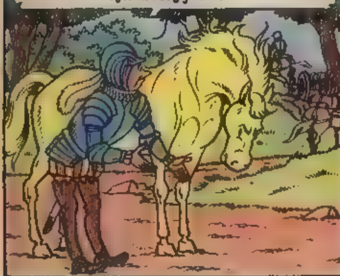

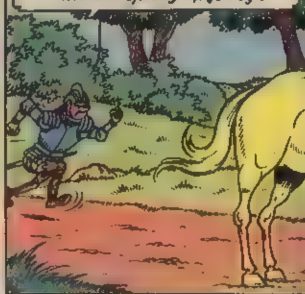

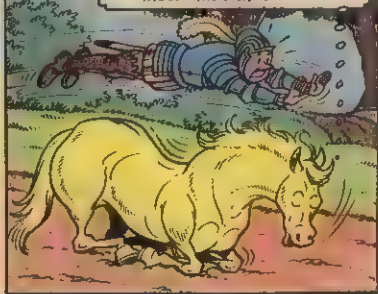

(Wordt voortgezet.)

TON en TINNEKE

DOOR Franquin

DIAMANTEN

NAAR verluidt zullen de diamantstenen in Rusland voortaan geslepen worden met ultrageluidsgolven. Het procédé werd met sukses geexperimenteerd door de Wetenschappelijke Academie van Moskou. Met de ultrageluidsgolven zou er minder afval zijn dan met de klassieke metode en men zou 90 % tijd sparen.

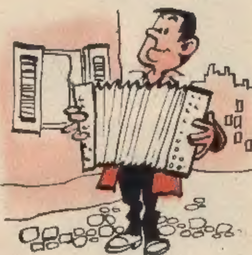
DE POSTIL

ALS DE RECHTER ADVOKAAT SPEELT...

OP het ogenblik dat Robert Mott voor de rechtbank van Pontiac (Michigan) stond en zich moest verantwoorden voor enkele wetsovertredingen,zag hij dat zijn advokaat afwezig was. De rechter, G.B. Harrick, stelde de afwezigheid van de advokaat eveneens vast en toen het ogenblik gekomen was waarop de verdediger van de beklaagde het woord moest nemen, speelde hijzelf de rol van advokaat. Harrick trachtte de jury te overtuigen van de onschuld van zijn klant. Onmiddellijk nadien verstrakte zijn gelaat, hij was opnieuw rechter en veroordeelde de beklaagde tot de maximum straf. « De argumenten door de verdediging naar voren gebracht, zijn waardeloos », zo verklaarde de rechter.

DE LAATSTE REIS

ZEVENTIEN jaar geleden veroordeelde een rechtbank van Belgrado een zekere Gervanic Hursek ter dood wegens moord op z'n broer. Hursek verkreeg genade en z'n straf werd in levenslang verblijf in een krankzinnigengesticht omgezet. In 1950 ontsnapte Hursek. Hij reisde de wereld rond en speelde harmonika om aan de kost te geraken. Dat leven beviel hem uitstekend maar toch keerde hij onlangs naar zijn vaderland terug en meldde zich bij de politie aan...

PILOTEN HOUDEN VAN EEN TUINTJE

PILOTEN lopen niet met het hoofd in de wolken als zij een vrije dag hebben, integendeel. Ze keren terug naar de goede, trouwe aarde en kweken groenten en fruit. Luidens officiele cijfers, kweekte een eenheid van de

R.A.F. tussen 1941 en 1957 voor een bedrag van 4.818.213 groenten en fruit in tuinen en op de hoeven van de in Engeland gelegen basissen.

BOEKENGEUR

EEN uitgever van Californië denkt er ernstig aan z'n boeken te parfumeren met een parfum dat overeenstemt met het behandelde onderwerp. Dit geniaal idee flitste hem door de hersens, toen hij mediteerde over een roman getiteld « Viooltje ». Totnogtoe hebben we niet vernomen dat de schrijvers hun toestemming zouden gegeven hebben !

DE ONGEWENSTE GAST

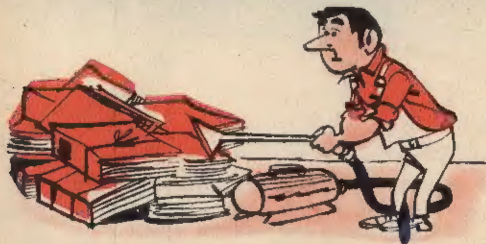
GUISEPPE GAMBI, muziekleraar te Rome, wou weten welk effekt de muziek op wilde dieren maakt en ging dus, zeer gewetensvol, naar de Zoo om aldaar wat muziek te maken. Het onthaal dat hij kreeg was eerst koel maar na enkele uren, maakte de onverschilligheid van de viervoeters echter plaats voor algemene opwinding, geprikkeldheid. Toen de direkteur van de Zoo dit zag, walste hij Gambi aan de deur « omdat hij de dieren hinderde ».

JON

CIJFERS, CIJFERS...

● Experten inzake financies hebben, aan de hand van enkele cijfers, uitgemaakt dat de som die door het Amerikaans leger in het jaar 1957 uitgegeven werd voor papieren servietten, ten gerieve van officieren en soldaten, bijna zo hoog is als het bedrag van het generaal-budget van de Verenigde Staten dat in de XVIII[e] eeuw door George Washington werd voorgelegd.

● Het budget van de stad Augsburg (Duitsland) voorziet voor het boekjaar 1958-1959 een bedrag van 4.000 F. voor het afstoffen van dossiers.

MUZIEK UIT EEN SIGARENKIST

DE beroemde vioolvirtuoos Yehudi Menuhin speelde in de studio's van de B.B.C. op een viool gemaakt uit een sigarenkist van sir Winston Churchill. Naar een kenner meedeelt wist Yehudi Menuhin uit dit instrument betoverende klanken te halen!

VOETBAL EN ZWEMMEN

SOMMIGE deskundigen zijn van oordeel, dat een voetballer liefst niet zwemt omdat de spierbewegingen van zwemmen en voetballen niet dezelfde zijn. De Hongaarse trainer Layos Baroti is een andere mening toegedaan. Hij zegt dat zwemmen een uitstekend middel is om het uithoudingsvermogen te bevorderen en om de ademhaling te leren beheersen. De beste leerling van Layos Baroti is de befaamde rechtsbuiten Sandor.

DE STIPTE POLITIEAGENT

IN een drukke straat van Berlijn gapte een gauwdief de handtas van een jonge dame en ging er mee aan de haal. Enkele voorbijgangers hadden het gemerkt en zetten de dief na. Een politieagent had het ook gezien maar stak geen hand uit... Toen hij op het rapport moest verschijnen gaf hij deze uitleg: « Mijn dienst eindigde een minuut na de diefstal en ik had

niet de geringste kans de dief in zestig sekonden bij de kraag te vatten. Dus liet ik maar begaan. » Onnodig er aan toe te voegen dat deze al te stipte wetsdienaar een flinke bolwassing heeft gekregen!

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK
BEN JE OPVLIEGEND?

10 JA: Jij bent een echt kruid-je-roer-me-niet! Je moet jezelf beter leren beheersen, anders tel je weldra geen enkele vriend meer.

7 TOT 9 JA: Je laat je te veel meeslepen door je gevoel, je bent te impulsief. Je moet je gevoelens leren beheersen en een aanmerking aanvaarden op het ogenblik zelf.

4 TOT 6 JA: Soms ben je erg opvliegend, maar we zijn van mening dat je er heel vlug spijt over hebt.

1 TOT 3 JA: Je bent zelden opvliegend en je windt je niet zonder reden op. Het is echter mogelijk de zaken nog rustiger, nog kalmer te bekijken.

NUL: Je kan je goed beheersen, ofwel ben je zo flegmatiek van karakter dat niets in staat is je uit je evenwicht te brengen. Je leeft in vrede en in goede verstandhouding met je omgeving en dat is veel waard!

ECHT GEBEURD

— Handen omhoog en het geld hier! zei een zwaarbewapende bandiet tot de kassierster van een bank in Toronto (Canada).

De kassierster stond kalm van haar stoel op, schoof de revolver van de gangster met de hand terzijde en zei rustig:

— Geen grapjes manneke, steek die revolver weg en verdwijn als de bliksem!

Het weekblad « KUIFJE »: 13[e] jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Nederland	KUIFJE-HOLLAND: Singel 353, Dordrecht. - Tel. 3653 - Giro 655.389 - Abonnement: 5 fl. per kwartaal.
Congo	KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk	DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland	INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.	PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

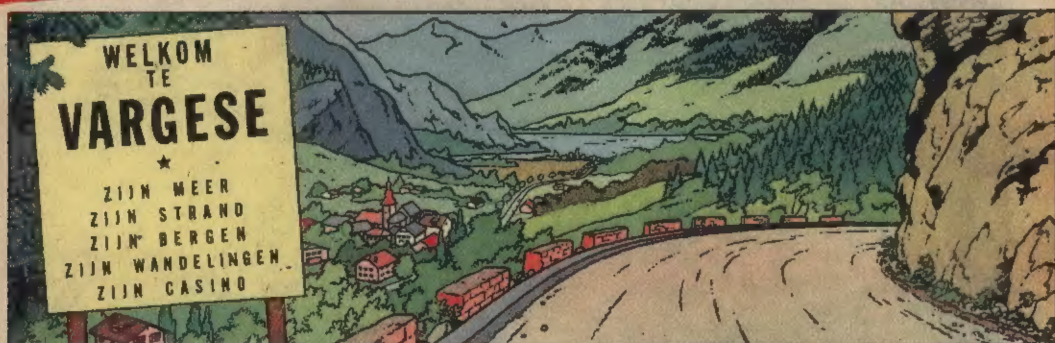
ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

(Wordt voortgezet.)